

383

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 listopada 1959 r.

w sprawie zmiany granic miasta Koszalina w województwie koszalińskim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) załadza się, co następuje:

§ 1. Z gromady Chelmoniewo w powiecie koszalińskim, województwie koszalińskim wylacza się część wsi Chelmoniewo o powierzchni 3,31 ha, ograniczoną od północy szosą Koszalin—Maszków, od południa drogą Koszalin—Dzierżęcino i od wschodu gruntami wsi Chelmoniewo, obejmującą te-

reny Zakładu Remontowo-Montażowego, i włącza się ją do miasta Koszalina w tymże województwie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

384

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 listopada 1959 r.

w sprawie ustanowienia Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie.

Na podstawie art. 8 §§ 1 i 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1939 r. Nr 71, poz. 476 i z 1946 r. Nr 12, poz. 76) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie dla województwa rzeszowskiego.

§ 2. Określa się ogólną liczbę ławników w tym sądzie na 120.

§ 3. Wyznacza się tymczasową siedzibę w Przemyśle dla Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *K. Zawadzki*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *A. Firganek*

385

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 listopada 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez Nową Zelandię Konwencji o ochronie ofiar wojny, podpisanych w Genewie dnia 12 sierpnia 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 57 Konwencji o polepszeniu losu chorych i rannych w armiach czynnych, art. 56 Konwencji o polepszeniu losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu, art. 137 Konwencji o traktowaniu jeńców wojennych oraz art. 152 Konwencji o ochronie osób cywilnych podczas wojny, podpisanych w Genewie dnia 12 sierpnia 1949 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr 38, poz. 171), Nowa Zelandia złożyła Rządowi Szwajcarskiemu w dniu 2 maja 1959 r. swój dokument ratyfikacyjny powyższych Konwencji.

Jednocześnie Rząd Nowej Zelandii uczynił następujące zastrzeżenie odnoszące się do Konwencji o ochronie osób cywilnych podczas wojny:

„Nowa Zelandia zastrzega sobie prawo wymierzania kary śmierci zgodnie z postanowieniami artykułu 68 ust. 2, bez względu na to, czy wymienione w nim przestępstwa podlegają karze śmierci według ustawodawstwa obowiązującego na okupowanym terytorium w chwili rozpoczęcia okupacji”.

Ponadto Rząd Nowej Zelandii oświadczył, że ratyfikując Konwencję o ochronie osób cywilnych podczas wojny nie utrzymuje zastrzeżenia do art. 70 § 1 tej Konwencji wniesionego przez Rząd Nowej Zelandii w momencie jej podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Warszawa, ul. Tamka 3.